

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy 333.32

Hely

Idő

"1915"

Személy

Helyszám

Szerző: ~

Cím: *Üzérkedés a hurcolkodással.*

Forrás:

Alkötmány.

Bp.

(Hely)

915. IV 16

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Üzérkedés a hurcolkodással.

*

A május elsejei hurcolkodás ezidén olyan nagyarányúnak ígérkezik, amilyen már régen nem volt a tavaszi lakásváltoztatás Budapesten. Számtalan család van, amely a háborus nehéz gazdasági viszonyok folytán kénytelen kisebb lakásba költözni, vannak családok, amelyek együvé költöznek és bizony nem csekély azoknak a lakóknak a száma sem, akik a szivtelen háziurak felmondása folytán az új bérnegyedben nem tudják majd hová hajtani fejüket. Még két hét választ el a költözködéstől. Az üres lakások száma, mint azt már megírtuk, nagyon megnövekedett mostanában s az a szerencsés halandó, akinek nem okoz különösebb gondot a lakásért fizetendő nehéz bankók leszurkolása, válogathat az egyéni kívánságainak, izlésének s anyagi viszonyainak legjobban megfelelő lakások egész tömegében. Annál nagyobbak lesznek a bajok a hurcolkodás körül. Nem kell ismertetnünk az olvasó előtt azt az ezerféle nyomoruságot, kellemetlenséget, zür-zavart, amellyel a pesti lakó költözködése jár.

Panaszos levelek, kabarédalok, kirokik valóságos «irodalmat» csináltak a hurcolkodás epizódjából. Pedig akkor még békés idők járták. Most azonban háboru van, a fuvarozó munkások legnagyobb része katonának vonult be s a költöztető vállalatok az itthon maradt kevés számú munkással csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudnak majd költöztetni, nem is szólva arról, hogy bizonyosan borsos árakat fognak kérni a költözködőktől. Így azután nem csoda, ha azok a lakók, akiknek új lakása már üres,

mert bárminő ok folytán a régi lakó a költözködést (vagy nyaralást) megkezdette, iparkodik lehetőleg május elseje előtt bevonulni az új lakásba. S az élelmes emberek, mint azt a hozzánk sűrűn érkező panaszok mondják, ezen a ponton fedeztek fel olyan üzletet, amellyel a szegény lakórol azt a hetedik bört is lenyuzzák, amelyet a drágaság, a liszt, kenyér, tej, hus, zsír és egyéb élelmicikkek hiénái még rajta hagytak.

A kivonuló lakók — szól a panasz — sok esetben ugynevezett lelépési díjat követelnek azért, hogy az üres lakást, amelyet ők már amugy sem használnak, az új bérlőnek, aki elseje előtt akar takarékosági szempontból behurcolkodni, hamarabb átadják. Ezek a lelépések nem ismeretlenek előttünk s Budapesten is, vidéken is szélteben szokásosak. Bizonyos korlátok között még csak nem is kifogásolhatók. De most, mikor mindenkinek kötelessége tőle telhetőleg másnak bajain enyhíteni, mikor az emberbaráti szeretet azt parancsolja, hogy szenvedő, háborus sebekből jajgató társaink életén ahogy lehet könnyítsünk s azt kellemessé, elviselhetővé tegyük, nem szabad megengednünk, hogy ilyen címen is pénzt sajtoltjanak ki belőlük. A lelépési díjakat gyakran olyan magas összegekben szabják ki, hogy az már valóságos uzsora, mert a költözni akaró lakó sokszor olyan helyzetben van, hogy kénytelen a korábbi hurcolkodást akkor is megcsinálni, ha ez neki drága pénzébe kerül. Kiméljük hát egymást egy kissé s ne tanusítsunk indolenciát az ilyen méltányos kérelemmel szemben, főleg pedig ne akarjunk mindenáron nyereszkedni.

Székesfővárosi házinyomda 1918